

X. Qualiter ad fratres Sigeberg habitis sermonibus in futura prospexerit.

XI. De claudio ad eius in sanctum Bardonem invectio-
nem resiliente.

XII. Quod ad illius in sanctum Severinum commina-
tionem rediit serenitas.

XIII. Qualiter orante illo musca sacramenti dominici
portionem reportavit.

XIIII. De duobus a suspendio per eius persone similem
formam liberatis.

XV. Quomodo visis celestibus secretis egrotavit, et in
Sigeberg se petiit humari.

XVI. Visio qua de exitu suo premonitus est.

XVII. De civium seditione paulo ante contra eum mota
itemque pacis conventionem.

XVIII. Qualiter ultimo suo anno locum requiei sue fre-
quentavit, et tumulum suum ipse mensus obitum sibi instare
predixerit.

XVIII. Quod longo podagre dolore confectus sit.

XX. Allocutio eius consolatoria ad fratres sui cenobii,
et quod sub anathemate vetuerit, ne alibi quam in Sigeberg
tumularetur.

XXI. Quomodo sanctos in loculis efferri seque illis ob-
viam portari fecit, vel quanta fiducia se ipsis commendavit.

XXII. Quomodo Sathanan vidit et abegit.

XXIII. Qualiter indulgentiam cunctis dedit et accepit ac
debita omnibus reddenda disposuit.

XXIIII. Quod diem transitus sui designavit et ducis
mortem prenunciavit.

XXV. De sensus eius usque in exitum vivacitate et qua-
liter pro civitate sanctos omnes invocans spiritum efflavit.

XXVI. De fratre per somnum exterrito, et de urbis
planctu.

XXVII. De exequiarum eius gloria vel miseria.

XXVIII. De Coloniensium dissensione pro sepultura eius
et de miraculo, quod visum est in navis transitu, que corpus
ferebat.

XXVIII. Qualiter septimo die corpus Sigeberg deduc-
tum est, ibique die obitus eius octavo sepultum.

XXX. Quod fratribus per visum se non mortuum, sed
melius vivere testatus, ipsi cenobio rerum copiam repromisit.

XXXI. De mulieris aridam manum habentis et fabri ac
puelle curatione et claudi restauratione.

XXXII. De monachi ex ruina claudi erectione, et cuius-
dam egerri ac mulieris incurvate et duorum claudorum sa-
natione.